

Nousu SM-sarjaan maalin päässä

KPV:n B-junioreiden jalkapallokausi 2006 täytti alkuvuodesta asetetut tavoitteet loistavasti. Talvikausi harjoiteltiin ahkerasti, vaikka harjoituspelit jäivät vähemmälle kuin edellisellä kaudella. Kevätkausi lähti käyntiin 6.5 A-jun. divarista VIFK:ta vastaan. Tavoitteena oli kovia pelejä kevätkaudeksi ja siinä onnistuttiin.

Piirisarja alkoi 17.5. Sarjan pojat hoitivat hienosti loppuun saakka ja tuloksena oli piirimestaruus 2006. Heinäkuun alussa olivat B-junioreiden 1-divari karsinnat Ykspihlajan kentällä. Vastassa olivat FC Raahe ja Kauhajoen Karhut. Voittajasta ei ollut missään vaiheessa epäselvää; KPV nousi syyskaudelle 1-divariin. Kokkola Cup pelattiin seuraavaksi, mutta edellisvuoden menestystä ei tullut tänä vuonna.

B-junnujen 1-divari alkoi 29.7 Rovaniemellä. Yli 400 kilometrin istumisen jälkeen kuitenkin laitettiin RoPS pakettiin 6-2 numeroin. Paluumatka tuntui sitten lyhyemmältä, kun oli saatu hieno avaus divarissa.

1.divisioonassa pelattiin

11 peliä hyvällä sykkeellä, mutta kauden huipennus jäi viimeiseen peliin eli 7.10 Telushallissa Jaroa vastaan. Molemmille joukkueille panos oli kova, taisteltiinhan noususta SM-sarjaan. Lähellähän tuo nousu oli KPV:n pojille jäi eli maalin päähän. Ratkaisupeliä johdettiin vielä kahdeksan minuuttia ennen loppua, mutta Jaron tasoituksen myötä pietarsaarelaiset menevät kevääksi SM-sarjaan.

Kaudesta jäi pojille ja valmennukselle hyvä mieli, koska menestys oli tosi hyvä. B-junioreiden päätösreissulla kävimme Turussa huutamassa KPV:n edustusjoukkueen Suomen cupin finaaliin.

Joukkueessa kaudella 2006 pelasivat seuraavat pojat: Joonas Myllymäki, Tuomas Vikman, Teemu Vuorela, Alekski Kostas(kevätkausi siirtyi heinäkuussa FC Honkaan), Jussi Alpia, Pekka Leskinen, Toni Räisälä, Patrick Byskata, Jarno Reinikainen, Olli Nikkilä, Jesse Iivonen, Tom Holmbäck, Petteri Forsell, Juho Fränti, Jari-Pekka Johnson, Matias Nygård, Nicky Haldin, Alekski Paavolainen, Petro Lindberg.

B-nuoret katsovat jo uuteen kauteen kovin tavoittein ilman harjoitusataukoa.

Muutama hyvä -91 syntynyt pelaaja täydensi joukkueamme eräissä kesän peleissä. Kiitos myös heille panoksesta joukkueemme menestykseen. Tästä on hyvä jatkaa uudelle

kaudelle 2007. Kuukauden tauon jälkeen uuden kauden kuntopohjaa on jo aloitettu rakentamaan.

Valmennuksesta vastasivat Hannu Laakso ja Jouni Ru-

koja. Joukkueenjohtajina toimivat Jari Myllymäki ja Erkki Paavolainen. Kiitos kaikille kuluneesta kaudesta 2006.

Erkki

KPV -91 eteenpäin pienin askelin

C-15 poikien harjoittelu alkoi tähän kauteen viime vuoden marraskuussa. Tavoitteena joukkueelle asetettiin harjoituskaudelle harjoitusmäärän kasvattaminen 50%:lla.

Tavoitteena oli neljään viikotapahtumaan totuttelu. Syy siihen oli jo tulevaisuudessa koska pojat siirtyvät nyt B-junioreiksi ja harjoitusmäärä kasvaa edelleen, mutta ei niin paljon yhdellä kertaa.

Harjoituksissa on koko kauden ollut keskimäärin 15 poikaa ja se oli hyvä pohja pitkälle kesälle. Pelilliset tavoitteet olivat selvitä ikäluokan SM-kisoihin – Kai Pahlman turnauk-

seen Saloon sekä hyvät tulokset sekä piiri- että aluesarjassa.

Kevään Pahlman-karsinnoissa olivat mukana GBK ja Jaro. GBK voitettiin selvästi 7-0 ja tasapeli Jaro kanssa riitti turnaukseen pääsemiseen.

Itse turnaus Salossa oli pojille raskas mutta hieno kokemus. Alkusarjassa kohtasimme Ilveksen, TPS:n ja MuSa, Ilvekselle hävisimme 3-0 ensimmäisen ottelun, mutta emme olleet tässäkin ottelussa vailla mahdollisuuksia. Toinen ottelu TPS vastaan olikin jo jännittävä ja tasainen koitos jossa kumpikin joukkue olisi voinut voittaa. Mutta molempien joukkueiden

maalivahdit pelasivat upeasti, etenkin Onni Kujalan KPV:sta voi mainita erityisesti, sillä hän teki muutaman loistotorjunnan lopussa.

Koko joukkue sai tuloksesta lisää potkua ja voitimme alkusarjan viimeisessä ottelussa MuSan 1-0 tiukkojen vaiheiden jälkeen Aki Tuokon tehdessä ratkaisun. Sijoitusotteluiden ensimmäinen vastustaja oli Salon oma joukkue jonka voitimme 3-2 hyvän ja vahvan esityksen jälkeen Teemu Hietalan toimiessa kapellimestarina.

Sunnuntaina Pallo-Iiroille (3-1) ja Mp:ille (1-0) kärsittyjen tappioiden myötä sijoitus oli

12., silti kokonaissuoritus oli erinomainen.

Keskikesällä pelasimme myös Kokkola-Cupin loppuottelussa häviten VPS:lle rankkareilla (varsinainen peliaika 1-1), mutta voitimme VPS:n viikon päästä 1-0 aluesarjassa. Aluesarja oli meille myös menestys, sillä sijoituimme tasaisessa sarjassa toiseksi TP-Seinäjoen jälkeen.

Syksyn piirisarja oli joukkueelta sitten lopullinen näyttö joukkueen eteenpäin menosta muihin nähden. Voitimme piirisarjan maalierolla 12-1 vaikka otteluruuhka syksyllä oli välillä kohtuuton. Tulosten

valossa joukkueen kehitys on ollut selvää, joukkueessa on hyvä henki ja pojat ovat tehneet töitä kehittyäkseen.

Tästä osoituksena on Teemu Hietalan nousu Palloliiton ikäluokkansa Tähtitarha-tapahtumaan ainoana pelaajana alueelta.

Kiitän vielä taustoja (isät ja äidit) poikien tukemisesta, kiitän myös Kari Vanhakangasta arvokkaasta valmennusavusta ja toivotan hyvää jatkoa pojille tuleviin haasteisiin joita varmasti riittää. Pienin askelin ja nöyrästi mutta rohkeasti.... kiitos. Terveisin

Rauno Lesonen

MM-kisoista jäi vähän opittavaa

Vasta puolisen vuotta on vierähtänyt aikaa siitä, kun 18. jalkapalloilun MM-kisat pidettiin purkkiin Saksassa. Kovin etäiseltä tapahtuma tuntuu, joten palautetaan muutama tosiasia mieliin, ehkäpä pienillä mielipidemusteilla varustettuna.

Kisat kokonaisuutena eivät muodostuneet miksikään suureksi jalkapalloilun voittokulksi. Tasapaksua ja ehkä sen takia moni asia on päässyt jo unohtumaan. Keväisessä PalloVeikossa ennakoitiin tulevaa ja aivan siedettävän arvosanan voi itselleen antaa. Mitalipeleihin veikkasin Italiaa, Brasili, Argentiinaa ja Ranskaa. Alkulohkoista veikkasin 12 jatkuon pääsystä oikein. Pettymyksen veikkauksessani tuot-

tivat Puola, Tshekki, Kroatia ja Etelä-Korea.

Ja sitten siirrytään tapahtuneeseen. Maailmanmestari on Italia neljännen kerran, oikeutetusti. Vain Yhdysvallat ja Ranska onnistuivat maalinteossa Italiaa vastaan. Hopeajoukkue Ranska paransi peliään mitä pitempään kisat ehtivät ja Saksan yltyminen pronssille oli talven harjoituspelien perusteella minulle yllätys. Positiivisten joukkueiden määrää voi lisätä tuomalla esiin Portugalin ja Sveitsin. Suuria pettymyksiä olivat Brasilia, Englanti ja Hollanti. Parempaa odotin myös Afrikan suunnalta.

Kisojen parhaaksi pelaajaksi nostan Italian Fabio Cannavaron ohi loppuottelun parhaaksi nimetyn Andrea Pirlon ja leh-

distön kultaisella kengällä pal-kitseman Zidenine Zidanen. Zidanea ennen ovat tittelin saaneet Kahn, Ronaldo, Romario, Schillachi ja Maradona (1986).

Paras maalintekijä oli Saksan Miroslav Klose viidellä osumallaan, mutta kaikkien aikojen parhaaksi maalintekijäksi nousi Saksan kisojen kolmella lisämaalilla Brazilian Ronaldo. Hänen maalimääränsä on nyt 15. Kisojen parhaaksi nuoreksi pelaajaksi valittiin Saksan Lukas Podolski. Valmentajista ykkönen on luonnollisesti Italian Marcello Lippi ja toinen paljon myötätuntoa osaamisestaan saanut on Portugalin Luiz Felipe Scolari.

Paljon keskustelua kisojen aikana nostatti myös erotuomaryöskentely. Paitsiotulkin-

nat ovat nykyään aivan oma lukunsa, mutta kisojen erikoisuuksia oli englantilaisen Graham Pollin näyttämät kolme keltaista korttia Kroatian Josep Simicille ennen punaista samassa ottelussa ja venäläisen Ivanovin jakamat 16 keltaista Portugali-Hollanti ottelussa. Kisoissa eniten kortteja – neljä keltaista ja yhden punaisen – ”kaipasivat” itselleen Portugalin Costinha ja Ghanan Asamoah.

Kisojen kaiketi noloin tapaus sattui loppuottelussa ja sankarina itse Zidane. Oli ja on edelleen vaikea käsittää tuon tason pelaajalta sellaista käyttäytymistä ja vielä enemmän sitä, että hänet on silti arvostettu jossain yhteydessä maailman parhaaksi tänä vuonna. Zidanen

tapauksen lisäksi pettymyksiä olivat Ronaldinhon, Ballackin ja englantilaisten tähtipelaajien vaatimattomat suoritukset.

Kisojen maalikeskiarvo otte-lua kohti jäi 2,33:een. Vain keran, 1990, on keskiarvo jäänyt pienemmäksi. Erikoisuus on myös se, että pelaajien keskipituus oli nyt ennätyskelliset 181,1 cm. Ensimmäisissä kisoissa 1930 se oli ”vain” 173,6. Kisojen pisin pelaaja oli Serbia-Montenegron Nikola Zigic – 203 cm. Ovatkohan pelaajille kaikki lisäentit tulleet kaurapuuron voimalla!

Parasta kisoissa taisi olla se, että ne vietiin läpi ilman terrorismia. Kiitos kuuluu saksalaiselle täsmällisyydelle ja hyväälle varautumiselle.

Vote